

Revista *ART ET POESIE DE TOURAINE*

Moitie blanc, moitie noir

Se știe cât este de dificil să traduci texte poetice. Obișnuit cu acest gen de exerciții, Constantin FROSIN, lucrând cu minuție, le oferă poeme frumoase pe un ton intimist, discret, cu o nunață meditativă: spectacolul oferit poetului trezește în el (în poet) rezonanțe cu o forță universală care îi scapă. Un autor care merită să strălucească dincolo de România !

Catherine BANKHEAD, directoarea revistei

Revista *Mille poetes, mille poemes*

Cette course au tranchant de la foudre

Editura le Brontosauere publică recent o operă a lui PSP, tradusă din română de Constantin FROSIN. Uneori enigmatic, poetul ne conduce, în ciuda noastră, înspre <aurora noastră>, acolo unde poemul devine o stea. Astrul se repliază, se exilează, alunecă în vis. Un spațiu-timp, în care autorul va fi nicăieri, dar axat pe divinitatea eternă. A se citi încet <în deltele soarelui>.

Michele DE LAPLANTE

Revista *Le Manoir des Poetes*

Cette course au tranchant de la foudre

Această poezie tainică se dovedește greu de abordat. Nu este lipsită nici de o oarecare prețiozitate. S-ar spune că, printr-o virtuozitate exigentă, căutată pe care o cultivă, ea caută să se înfășoare în jurul a ceva nepronunțabil: *Pour ma part, je vois comme par des milliers d'yeux / toute une partie de l'invisible celeste...*

Cu multă forță, presimte o altă lume, una paralelă, a cărei prezență îl obsedează pe poet.

Este o poezie care celebrează puterea magică a gândului și pregnanța reveriei. De unde și caracterul ei de vrajă. Ceea ce caută ea să ne facă să spunem, să înțelegem, este faptul că facultatea noastră de a gândi, de a elabora scriitură, ne plasează automat alături, la marginea realului brut, într-un soi de nebulozitate călare, oarecum somnambulă - unde totul șovăie, unde, de la un somn la altul, ajungem să ne întrebăm asupra realei densități, realei greutatea a ceea ce vedem.

Revista *PORTIQUE*

Moitie blanc, moitie noir

Avem în PSP un adevărat poet promis unei audiențe din ce în ce mai mari, din momentul în care se va fi înțeles că **el este în căutarea adevărului și a transcendenței**. În prefața sa, Florin TENE analizează volumul său de poeme potrivit ciclurilor și structurilor, pe bună dreptate, dar sunt convins că, sărind încă două sau trei trepte, el va ajunge la unitatea acesteia. Și cât de strălucitoare va fi aceasta !

Rene DE VARENNE

Revista *POEMEZIA-NOTIZIE* (fondată 1973)

Moitie noir, moitie blanc

Oferă traducerea poemului *Un eu și o inimă* în trilingv: în original, în franceză traducerea fiind semnată de Constantin FROSIN, iar în italiană de Anna Maria MARINONE. Recenzentul, care a citit întreg volumul, ne spune că se găsesc în acest volum teme variate, ca religia, natura în variatele ei aspecte centrate pe anotimpuri, prietenia, dragostea etc.

Nu este o mare descoperire să declari întotdeauna cu încântare că poezia este în toate și că totul este poezie. Ea capătă formele clipei, ale clipei fiecăruia și toți cei care contemplă viața sunt poeți, transmițându-ne emoțiile lor: în cuvinte, în flori, în culori, în mișcări, în lumină, în gânduri.

Anul acesta au înflorit splendide texte poetice, adesea vibrante, uneori hazlii sau pline de curiozitate, întotdeauna sincere, fiecare poet traducând - în felul său - căutarea fericirii, a frumosului, dar și a sinelui și a raporturilor sale cu lumea.

Am putut descoperi 4 autori foarte diferiți: Marcelle ALIZON, Louis SAVARY, Lisa CARDUCCI și Paul SAN PETRU – 5 voci, 4 expresii care se reiau în ecou.

Marcelle ALIZON: 7 rânduri,

Louis SAVARY: 14 rânduri

Lisa CARDUCCI: 12 rânduri,

PSP: 30 rânduri ! (aproape cât ceilalți la un loc!)

Vom încheia prin volumul nostru preferat: *Jumătate alb, jumătate negru* a lui PSP, cu ilustrațiile autorului. Volumul regrupează în 8 capitole, 8 culegeri deja publicate. Titlurile vorbesc de la sine și se (i-)luminează pe parcursul lecturii: secvențe de viață, meditații asupra experiențelor existențiale, rănilor, suferințele și renașterea la fericire după greaua încercare, ciclul veșnic reluat.

Cu acest volum, suntem la apogeul poeziei: toate se întâlnesc aici într-o perfecțiune împlinită: construcția riguroasă și superb lucrată a fiecărui text, căutarea cuvântului just : **traducerea din română este de Constantin FROSIN, care a știut să găsească corespondențele între cele două limbi și imaginile care luminează fiecare strofă, chiar fiecare vers, gândirea filosofică plină de o nostalgie visătoare și vagabondă, dar niciodată greoaie.**

Spațiul pare să se deschidă în toată abstracțiunea lui de-a lungul cărții, conferind ansamblului o aliură de incantație, plină de melodicitate. Între Dumnezeu și diavol, Constructor și distrugător, se plasează ființa umană fragilă și mizerabilă, cedând chemării unuia sau altuia. O frescă în bucle, care re-trasează ciclurile vieții.

La început, ne-ar putea jena o abordare tradițională a textelor și a poeziei, dar ești de îndată prins din urmă de o foame gurmândă de imagini frumoase și de probleme profunde, tratate cu finețe.

N-avem decât să începem poemul *ADAM* pentru a simți de îndată ciudățenia de sub cuvinte: (se citează versuri în franceză, peste care sărim). Umor și distincție de-a lungul întregului text, pe care mi-e greu să-l întrerup, întratât **se dezvoltă cu eleganță o nouă gândire, o nouă privire asupra Creației.**

Autorul, care este și muzician, pictor și medic în exercițiu, a știut să profite cât mai mult de profesia sa, atât de apropiată de umanitate, dar și din harul său. Textul românesc este ușor de citit pentru neofitul care se obișnuiește repede **cu grafia și sonoritățile acestei foarte frumoase limbi. Un autor ce trebuie reținut, o carte ce trebuie descoperită, de care nu te mai poți despărți !**